

عنوان مقاله:

آیا ویتگنشتاین ایمان گراست نگاهی مجدد به معرفت شناسی دینی منسوب به او

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 10، شماره 39 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

مصطفی حسینی گلکار - عضو هیات علمی موسسه فرهنگی هنری قم

محمد محمدرضایی - دانشیار فلسفه دانشگاه تهران پردیس قم

خلاصه مقاله:

در باب ایمانگرایی ویتگنشتاینی دو پرسش مغفولافتاده: اولاً آیا ویتگنشتاین صراحتاً از ایمانگرایی دفاع کرده‌است و ثانیاً آیا ایمانگرایی از اندیشه‌های او قابل استنباط می‌باشد در مقاله حاضر پس از پژوهشی در چیستی ایمانگرایی، نشان داده‌شده ادعای انتساب ایمان‌گرویی به ویتگنشتاین اغلب بر مبنای تفسیری خاص از بخشی از آموزه‌های پژوهش‌های فلسفی او بوده‌است. دقت و تامل در مجموع آراء ویتگنشتاین به‌ویژه در فرهنگ و ارزش و درس گفتارها نشان می‌دهد ادله و شواهد متعددی ر نفی ایمانگرایی ویتگنشتاین وجود دارد که می‌تواند بدیل نظریه رایج باشد. همچنین بایستی متوجه بود استنتاج ایمانگرایی از تمایز میان بازی زبانی دین و غیر آن به نوعی خلط نظریه بازی‌های زبانی به‌عنوان نگره فهم و معنا با نظریه استنتاج و قضاوت است و نهایتاً آنکه پیگیری سیر اندیشه دینی نزد ویتگنشتاین به نوعی نظر متداول تقسیم ساحت‌های فکری او. به دو دوره را دچار چالش مینماید.

کلمات کلیدی:

ویتگنشتاین، معرفت‌شناسی، باور دینی، ایمان‌گرویی، بازی زبانی، صور حیات و

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603041>

